

Felcsúti Hírlap

2023. június, XII. évf., 6. szám (130.)

Bücsű Szárnyukat bontogatók

Először zártunk tanévet általános iskolánk új épületében

Kapocs

Így emlékeztünk
a nemzeti összetartozás napján

Bajnokok

Történelmet írt
a felcsúti futballcsapat

Műltidéző

Hatvanéves osztálytalálkozó
az Endreszben

Júniusi tartalom

3

Bajnokok

Történelmet írt a felcsúti futballcsapat

6

Kapocs

Így emlékeztünk a nemzeti összetartozás napján

10

Interjú

Találkozás Réti Zsófiával,
Csíkmenaság polgármesterével

12

Ballagás

Búcsúznak a Kastély Óvodától
a nagycsoportosok

16

Búcsú

Először zártunk tanévet
általános iskolánk új épületében

20

Múltidéző

Hatvanéves osztálytalálkozó
az Endreszben

24

Mesesarok

Nyári fürdőzés

26

Konyha

Kassai burgonyaleves
és pirított tészta

27

Kert

Elfeledett szépségek

28

Harangszó

Jézussal fáradozva
Őt hallgassátok!

30

Mozaik

Bajnokok „Egymást húztuk felfelé”

Történelmet írt a felcsúti futballcsapat

Tíz év után újra a legjobbnak bizonyult, s megnyerte a Fejér vármegyei másodosztály északi csoportját a Puskás Akadémia FC harmadik számú csapata. Szabó Dániel vezetőedzőt az év edzőjévé választották.

Két fordulóval a pontvadászat vége előtt, a Sárszentmihály elleni 7-4-re végződött bajnoki mérkőzést követően tett szert behozhatatlan előnyre, s lett a Fejér vármegyei másodosztály északi csoportjának bajnoka Felcsút futballcsapata, amely éppen egy évtized múltán ért fel újra a csúcsra. Külön öröm, hogy játékosunk, Nagy Ákos 29 találatával gólkirály lett, a bajnokcsapat trénerét, Szabó Dánielt pedig az év edzője díjjal tüntette ki a Magyar Labdarúgó Szövetség Fejér Vármegyei Igazgatósága. A 2022/2023-as idény zárásaként Székesfehérvárott került sor az ünnepi díjátadóra, amelynek keretében elismerték a vármegyei bajnokság valamennyi osztályában, a fair play versenyben és a vármegyei labdarúgásában kiemelkedő munkát végzőket. Kitüntetését kapott minden dobogós csapat, így a Fejér vármegyei másodosztály északi csoportját megnyerő felnőttcsapatunk, valamint a vármegyei U15-ös korosztály északi csoportjában a harmadik helyen záró együttesünk is. Bajnokcsapatunk képviselőjében a vezetőedző, Szabó Dániel, bronzérmes korosztályos megyei csapatunk nevében pedig szintén a vezetőedző, Pálfi Milán vehette át a díjat.

Csapatát a bajnoki címig vezető edzőnket az év edzője címmel is kitüntették. Szabó Dániel tíz éve még játékosként

élhette meg, mit jelent bajnoknak lenni, most pedig edzőként emelhette a magasba a legjobbnak járó trófeát. „Nem számítottam erre az elismerésre, különösen azért örülök neki, mert sportszakemberek ítélték oda – fogalmazott a díjátadót követően. – Bevallom, amikor edzőnek álltam, célul tűztem ki magam elé, hogy olyan eredményes munkát végezzek a megyei labdarúgásban, amellyel kivívhatom a szakma elismerését. Bár ez egy egyéni díj, úgy vélem, a játékosok érdeme is. Olyan labdarúgókkal dolgozhattam együtt, akik segítettek abban, hogy jobba váljak edzőként, s vevők voltak a munkára. De az edzőkollégák, sőt, az ellenfelek edzői is arra inspiráltak, hogy folyamatosan tanuljak, s azon legyek, hogy egyre jobban végezzem a munkámat. De hangsúlyozom: ez a kitüntetés a csapaté is. Az, hogy nem a legjobban kezdtük a szezont, csak még több munkára sarkallt bennünket. Egymást húztuk felfelé, s ennek a munkának lett az eredménye az, hogy megnyertük a bajnokságot. Úgy hiszem, nem is igazán ennek a szezonnak az elismerése ez a díj, sokkal inkább az eddigi évek munkájának a jutalma. Nagy visszajelzés ez számomra, köszönöm, hogy érdemesnek találtak rá.”

Nagy Enikő

Fotó: Fórika Attila, Pesti Tamás

Ezúton is gratulálunk bajnokcsapatunk edzőjének, valamint az aranyérmes vármegyei csapat minden játékosának és a bronzérmes korosztályos vármegyei csapat szakembereinek és labdarúgóinak is!

Kapocs Magyarnak lenni igenis jó

Így emlékeztünk a nemzeti összetartozás napján

„Van egy ország, van egy ház, ahol élt rég nagyapád.
Nem volt írott, rajzolt határ, ez az ország a te hazád”
– hangzott fel a dal, miközben iskolásaink egymás kezét fogva, óvatos léptekkel jártak táncot a kőtömb-emlékmű körül. A magyarság egyik legnagyobb tragédiájára, a történelmi Magyarországot szétdaraboló, a magyar nemzetet több állam fennhatósága alá szorító trianoni békediktátumra emlékeztünk, hirdetve a nemzet összetartozását.

„Az Országgyűlés kinyilvánítja, hogy a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme” – idézte községünk kulturális tanácsnoka a 2010. évi törvényt a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről. „Önös érdekeik mentén a nagyhatalmak 1920. június 4-én a trianoni kastélyban diktátumot írtak alá, s megcsonkították Magyarországot, kétharmadát a szomszédos országokhoz csatolva – emlékeztetett Flier Éva. – Ez volt a magyarság egyik legnagyobb történelmi tragédiája. Diktátumot hoztak, a döntésbe a magyarok nem szólhattak bele. Kilencven évvel később törvény született a nemzeti összetartozásról, s az Országgyűlés június 4-ét, az 1920. évi trianoni békediktátum napját a nemzeti összetartozás napjává nyilvánította. Számos irodalmi alkotás tanúskodik arról, hogy a nemzetnek nincs, csak az országnak van határa. Egy országot szét lehet szabdalni, ám a nemzetet nem lehet darabokra szedni. Aki a hazáját szereti, összetart, s a magyarság összetartozását kell is építenünk, hiszen a határokon túl élő magyarok is magyarok.”

„Még gyermek voltam, s apám megfogta kezem. Megmutatta nekem, hol él a nemzetem. Mutatta az erdőt, a zöldellő réteket, ahol szebb jövő vár rám, és boldogan élhetek” – vette kezdetét az Endresz György Általános Iskola tanulójának műsora a Faluház előtt álló trianoni emlékműnél. Tamás István Tiéd ez az ország című versét Varga Miklós és a Kormorán dala „szakította meg”: „Tiéd a föld, tiéd a szó, nincs már zord határ. Hol piros, fehér és zöld a zászló, az az ország a te hazád.” Iskolásaink körtáncát követően az Ujszászi lányok énekelték csodaszépen a Kiss Kata Zenekar Magyar vagyok című dalát: „Együtt dobban a szív, s benne dobban a szó, magyarnak lenni igenis jó! Az egekig ér már a nyíló virág, karjába zárja a Magyarhazát.” Majd felhangzott az Ismerős Arcok Nélküled című slágere is, melynek éneklésébe iskolánk és az emlékezők teljes közössége bekapcsolódott: „S bár a lényegyet még nem érthetted, amíg nem éltél nehéz éveket, hogy történjen bármi, amíg élünk s meghalunk, mi egy vérből valók vagyunk.” A nemzeti összetartozás felcsúti ünnepének végén az önkormányzat, az óvoda és az általános iskola, valamint a nyugdíjasklub képviselői koszorút helyeztek el Gyulavári Pál szobrászművész alkotásánál.

Nagy Enikő, fotó: Pesti Tamás

Pünkösdkor községünkbe látogatott székelyföldi testvértelepülésünk, Csíkmenaság küldöttsége. A 2020 szeptemberében megválasztott új polgármester és csapata bepillantott többek között az Endresz György Általános Iskola életébe, szurkolhatott a Puskás Akadémia FC mérkőzésén a Pancho Arénában, de ízelítőt kaphatott az Alcsúti Arborétumban megrendezett Vál-völgyi Zsúr forgatógából is. Réti Zsófia a Hargita megyei községi központ, a közel ötezer lelket számláló Csíkszentgyörgy és a hozzá tartozó kilenc kistépülés – közöttük Csíkmenaság – első embereként küldetésének tekinti, hogy az anyaországi testvértelepülésekkel való kötetelket mind inkább megerősítse. Felcsút község partnere ebben.

– Az új csapat először jár Felcsúton. Amikor 2020 őszén átvettem a község vezetését, azt tűztem ki célul, hogy a testvértelepülésünkkel új alapokra helyezzük a kapcsolatot, a csíkmenaságiak ugyanis különösen ragaszkodnak az anyaországi magyarokhoz. A Csíkszentgyörgyhöz tartozó mind a kilenc településnek megvan a maga sajátossága. Csíkmenaságról tudni kell, hogy rendkívül hagyományörző település, ahol még valóban élnek az ősi hagyományok, falumúzeum is működik. Nagy öröm számunkra, hogy a felcsútiak nyitottak a testvérkapcsolat megújítására, mindkét településen megvannak azok az emberek, akik kellőképpen motiváltak, s azon vannak, hogy minél jobban működjön ez a kapcsolat.

Mit gondol, mi az, amiben Felcsút a település szolgáltatója lehet? És fordítva: vajon Felcsút számára mit adhat ez a kötelék?

– Kölcsönösen gazdagítjuk egymást a testvértelepülési látogatások során. A menaságiak számára – nem csupán az önkormányzat, de a településen élők számára is – nagyon fontos ez a kapcsolat, az, hogy ne szakadjunk el az

anyaországtól. Bár másik országban élünk, de kilencvennyolc százalékban magyarul beszélünk. Szeretnénk, ha a gyermekeink is tudnák, hogy mi is az anyaországhoz tartozunk. A testvértelepülések kapcsolata is azt üzeni, hogy összetartozunk, annak ellenére is, hogy határok választanak el bennünket. Ez a kapcsolat tehát a magyar öntudatot erősíti. Ugyanakkor úgy hiszem, Csíkmenaság olyan értékeket és hagyományokat mutat fel, amelyeket, meglehet, a modern világ elnyomott kissé. A menaságiak még hagyományos gazdálkodást folytatnak, a férfi és a nő szerepeket hűen őrzik, ugyanazokat az értékeket tartják számon, amelyeket nagyszünel és nagyapáink is vallottak.

Miként élik meg a magyarságukat a hétköznapiakban a menaságiak?

– A gyermekeink tíz-tizenkét éves korukig fel sem fogják, hogy Romániában élünk, hiszen a településen min-

– A csapattal szeretnénk fejleszteni a települést, méghozzá úgy, hogy miközben modernizálunk, az értékeinket megőrizzük, úgy az épített örökséget, mint az őseink által ránk hagyományozott erényeket. A célunk, hogy a székely becsület megmaradjon, az adott szó továbbra is igaz legyen. Szeretnénk, ha efelé tudnánk az embereket terelgetni. Úgy vélem, kihívást jelent a mai világban az, hogy az értékeink tovább éljenek. Mi katolikus közösség vagyunk, a vallási értékeink különösen erősek, de tennünk kell azért, hogy továbbra is azok maradjanak, sőt még jobban erősödjének.

Mennyire teremt lehetőséget a település a fiatalok számára a helyben maradásra?

– Jellemző, hogy a fiataljaink a nagyvárosokban tanulnak tovább, a fiatal felnőttek közül sokan külföldön próbálnak szerencsét, de az a tapasztalat, hogy aztán visszatérnek a településre. Otthon építenek házat,

Interjú „Aki magyarnak született, az magyar”

Találkozás Réti Zsófiával, Csíkmenaság polgármesterével

denki magyarul beszél. Aztán amikor megadatik számunkra a lehetőség, hogy nagyobb városokba is ellátogassanak, rendre felteszik a kérdést: Romániában vagy Magyarországon vagyunk? Ekkor tudatosul bennük, hogy bár magyarok vagyunk, Romániában élünk. A magyarság megélése természetesnek számít a mi vidékünkön. Ez nem mindenhol ilyen egyértelmű, de nálunk – hála istennek – az. Természetes, hogy magyarok vagyunk. A romantizálás a gyermekeknek is nehézséget okoz. Sokan vannak az idősebb generáció tagjai között is, akik egyáltalán nem beszélnek románul. Ők azok, akik még ismerték a régi világot, az őseiket, a hajdani családokat. A községben élők családfáit egészen az 1600-as évekig vissza lehet vezetni. Az őseink mind magyarok voltak. Éppen ezért azt valom, hogy nincs olyan, hogy magyarországi magyar és erdélyi magyar, csak magyar van. Mert aki magyarnak született, akinek az ősei magyarok voltak, az magyar, egy a vérvonal.

Milyen tervekkel vágott bele Csíkmenaság, illetve a gondjaira bízott többi település vezetésébe?

Csíkmenaságon alapítanak családot. A visszatéréskor nehezen megy az újbóli integrálódás, hiszen nagyon más világ a menasági és a nagyvárosi, főként a nyugat-európai. Az egyik után nehéz megszokni a másikat, de azért visszajönnek a fiataljaink, hazahúzza őket a szívük. Törekszünk is arra, hogy a közösség érték legyen az emberek számára, szeretnénk erősíteni a gyermekeinkben a gyökereket. Olyan közösséget szeretnénk, amely felnőttként is megtartja őket. Szeretnénk, hogy még ha időről időre elmennek is, visszavágygynának a helyre, ahol felcseperedtek. Kell hát legyen, amiért visszatérnek. Úgy vélem, sok a potenciális, kiaknázatlan lehetőség a településünkben. S hiszem, hogy azok, akik nyitottabbak az újdonságainkra, hívogatják magukkal a többieket. Jó volna, ha a szerte a világban szerzett jó mintákat és szemléletet tudnánk ötvözni a székely értékrenddel, mert abból nagyon szép dolgok születhetnének. Csak idő kell hozzá.

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Elvisszük a szívünkben az óvó néni mosolyát

Búcsúznak a Kastély Óvodától a nagycsoportosok

„Egyszer régen édesanyám megfogta a kezemet, kicsit féltem, amikor az óvodába vezetett” – emlékeztek vissza a kezdetekre a gyerekek a Kastély Óvoda ballagási ünnepségén, mondván: négy év múltán a mesesarok helyett immár az iskolapad vár. Több mint húsz nagycsoportos búcsúzott az óvodától, s velük együtt köszönt el az óvodavezető, Bárányné Edit is, aki negyvenévi óvodapedagógusi szolgálata után nyugdíjba vonul.

„Kicsinek meg nagynak e mai nap ünnep. Szeretettel köszöntjük most, kik itt egybegyűltek” – Jancsik Pál Köszöntő című versével vette kezdetét a Kastély Óvoda ballagási ünnepsége, amely ezúttal nem csupán a búcsúzó óvodásokról szólt. Bárányné Edit számára is a búcsú ideje volt a mostani ballagás, óvodánk vezetője ugyanis, akit 2012-ben neveztek ki, s aki 2016-ban lett mesterpedagógus, 2023-ban nyugdíjba vonul. „Edit itt született Felcsúton, itt járt óvodába és iskolába, s később ide tért vissza dolgozni, a felcsúti óvoda falai között töltötte az elmúlt csaknem negyven évet – fogalmazott Mészáros László polgármester. – Óvodánk épülete az évek során átalakult, megújult, Edit munkássága alatt tornaszobával és bölcsődei szárnyal bővült, s az ő gondozásában jelent meg az óvoda történetét feldolgozó kiadványunk is. Edit több száz gyermeket készített fel az iskolára. Köszönet negyvenévi munkájáért!”

„Mindegyik gyermek más, mindegyik különleges, gyönyörű – mondta beszédében az óvodavezető. – S most egytől egyig mérföldkhöz érkeztek, elbúcsúznak az óvodától, s szeptemberben megkezdik az iskolát. Huszonegy óvodás számára érnek véget az ovis évek, a Süni csoportból tizenketten, a Teknős csoportból pedig kilencen vesznek most

búcsút. De én is búcsút mondok, számomra is mérföldkő ez az ünnep. Boldog vagyok, mert szép pálya van mögöttem, s mostantól több időm lesz a családomra, az unokáimra. Köszönettel tartozom mindazoknak, akik az elmúlt évtizedek során segítettek a munkámat.”

„Erdőszélen, erdőszéli tölgy tövében volt egy ház. Abban lakott hét süntestvér: Süni Aladár, Süni Piroska, Süni Adorján, Süni Dorottya, Süni Demeter, Süni Tihamér, s a legkisebb: Süni Balázs” – Csukás István klasszikusával kezdődött az óvodások műsora, amelyben a gyerekek kedvenc dalai, versikéi, mondókái, bújócskái, körjátékai kaptak helyet. „Gyere, kislány, táncolj egyet, ne sajnáld a cipellődöt, ha elszakadt, újat vehetsz, holnap megint kislány lehetsz” – hangzott a rábaközi játék. Majd sorjázta az óvodabúcsúztatók is: „Növekedtünk, okosodtunk, s ez a pár év elszaladt. Tarka csokorral kezünkben már csak a búcsúzás maradt. Mese, játék nem jön velünk, itt hagyjuk az óvodát, de elvisszük a szívünkben az óvó néni mosolyát.” „Igaz, hogy a labdát tőlünk sokszor elvettétek, mégis sajnáljuk, hogy innen majd elmentek” – búcsúztak a kisebbek a nagyoktól, azt kívánva: az iskolában legyen jó dolguk. A kicsiny vállakra kerültek aztán a tarisznnyák, gazdára találtak a szebbnél szebb csokrok is, s búcsúzóul a csoportszobában minden gyermeket egy szelet torta várt.

Nagy Enikő

Fotó: Pesti Tamás

Búcsú Szárnyukat bontogatók

Először zártunk tanévet általános iskolánk új épületében

Míg tavaly azért volt rendhagyó a tanévzáró és a ballagás, mert az volt az utolsó az Endresz György Általános Iskola mintegy 150 éves egykori épületében, addig az ideai záró iskolaünnep azért válhat emlékeztetéssé Felcsút történeti könyvében, mert ez volt az első a 2022/2023-as tanév elején átadott új épületben. Túl azon, hogy elbúcsúztak a végzősök, elismerésben részesültek mindazok, akik kiemelkedőt alkottak az elmúlt idényben.

Virágokkal a kezükben, tarisznyával az oldalukon vonulnak be a végzősök az Endresz György Általános Iskola belső udvarába, ahol már várják őket a szülők, nagyszülők, testvérek, rokonok – június 24-én magunk mögött hagytuk a 2022/2023-as tanévet, s elbúcsúztunk a nyolcadikosoktól is. Iskolánk 2022-ben átadott új épülete először lehetett színtere a tanévzárásnak és a ballagásnak.

Miután a ballagók koszorút helyeztek el névadójuk, az óceánrepülő Endresz György emléktáblájánál, s feltűzték az iskola zászlójára osztályuk szalagját, a hetedikeseik nevében Molnár Eszter búcsúzott a ballagóktól: „A legtöbben óvodáskoruktól ismeritek egymást, haddanán együtt léptétek át az iskola kapuját, s most eljött az idő, hogy elköszönjete tőlünk, furcsa lesz nélkületek. Itt ti voltatok a nagyok, az új iskolátokban újra kicsik lesztek, de hisszük, hogy ahogyan itt is, úgy majd ott is megálljátok a helyeteket.”

A búcsúzó nyolcadikosok nevében Halászi-Harsányi Míra és Tész Marcell köszönt el: „Emlékszünk, hogy kis elsősként mennyire féltünk, amikor az iskolába léptünk. Alsósokból felsősökké lettünk, megtanultuk, hogy ideje nem ptyeregni és játszadozni már, hanem tenni azért, amit igazán szeretnénk. Míg tavaly csupán a régi iskolaépülettől búcsúztunk, addig most már az iskolától is. Mi is kirepülünk hát.” „A szárny megnőtt, üresen áll a fészek, / Csak álom volt a régi jó világ, / És mint a fecske alkonyati szélnek, / Ma szárnyat bontott egy sereg diák” – idézték Wass Albert gondolatait.

A negyedikesekre is változás vár, hiszen szeptembertől felsősök lesznek, így Kiss Ferenc énekművész és a ballagó Rutkai Viktor előadását színesítve énekeltek A zene, az kell című szerzeményt, a Valahol Európában című musical klasszikusát. Majd – megköszönve a szülők és az iskola konyhájának munkáját is – Sulyok Attila igazgató szólt az iskola közösségéhez: „Két osztály búcsúzik. A 8. a osztály tanulói az első osztálytól kezdve velünk vannak, itt nőttek fel a szemünk előtt, a 8. b osztály diákjai, az akadémisták viszont csupán az elmúlt tanévben verbuválódtak, a sport kedvéért váltottak iskolát, ám remekül ugrották át ezt az akadályt. Az utatokra engedünk benneteket, a legfontosabb, hogy maradjatok jó emberek!”

Következett aztán a legkiválóbbak kitüntetése. Elismerték a nemrégiben diákolimpiát nyert leánycsapatot, díjazták Halászi-Harsányi Mírát, aki a szavalataiért az Oktatási Hivatal dicséretét is kivívta, és jó tanuló, jó sportoló címmel jutalmazták a Puskás Akadémia játékosát, Brekovszki Juliannát és Németh Ádámot, a bronzérmes vármegyei U15-ös csapat labdarúgóját. Flier Éva, községünk kulturális tanácsnoka átadta a Hyper-Aktív Egyesület által alapított A kultúráért díjat, amelyet idén öt tehetséges végzős is kiérdemelt, így Kiss Fruzsina, Gazsi Blanka, Rutkai Viktor, Tész Marcell és Németh Ádám – a díjazottak mindegyike oroszlánrészt vállalt községünk ünnepi műsoraiban.

Túl azon, hogy az elsősoiktól a nyolcadikosokig könyvjutalomban részesültek a kitűnő tanulók, dr.

A Vál-völgyi Fiatalokért Alapítvány kitüntetettjei

- Biró Dávid Benedek** (4. o.), felkészítő: Biró István (édes-
apa) – LII. TIT Kalmár László Matematikaverseny, or-
szágos 1. helyezés
- Biró Dávid Benedek** (4. o.), felkészítő tanár: Nollné Batek
Angelika – Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny,
megyei 1. helyezés
- Mészáros Eszter, Móri Fanni, Ujszászi Kitti** (6. o.), fel-
készítő tanár: Éhmann Gáborné Havas Mária – HEBE
országos őszi olvasóverseny, 3. helyezés
- Rácz Villő, Sági Lilla, Széles Balázs, Turi Panka** (7. o.),
felkészítő tanár: Bohácsné Képiró Ilona – Bolyai Ma-
tematika Csapatverseny, megyei 2. helyezés
- Halászi-Harsányi Míra** (8. o.), felkészítő tanár: Éhmann
Gáborné Havas Mária – Vajda János Szavalóverseny,
megyei 3. helyezés
- Nagy Dorottya** (5. o.), **Ujszászi Kitti** és **Gazsi Nóra** (6.
o.), felkészítő tanár: Györki Andrea – Madarak és Fák
Napja verseny, megyei 2. helyezés

Sisa András kuratóriumi tag kihirdette mindazoknak a nevét, akik A Vál-völgyi Fiatalokért Alapítvány díját elnyerték – a helyi kiválóságok támogatására életre hívott alapítvány elismerését az országos vagy megyei versenyeken eredményesen szereplő tanulók és felkészítő tanáraik érdemelték ki.

Ám a búcsú a nyolcadikosok ballagásával még nem ért véget, hiszen két pedagógustól is elköszöntünk: Szabó Ferencné Ilonka mellett, aki 2010 óta tanít iskolánkban, s 2013 óta segíti az igazgató munkáját helyettesként, Baracska Zsuzsa is nyugdíjba vonul, aki pályáját 1983-ban az Endreszben kezdte, s itt is fejezte be, több száz felcsúti gyermeket tanítva meg írni-olvasni-számolni (harmadikosait persze nem hagyja cserben, a felső tagozatig még elkíséri őket). Önkormányzatunk nevében dr. Sisa András jegyző tüntette ki emléktáblával „Zsuzsa nénit”.

Zárásul a két harmadikos osztály már meg is kezdte a hangulódást a nyárra: míg az egyik csoport igazi karibi hangulatot varázsolt az iskolaudvarra, addig a másik társaság a Dolly Roll Vakáció című slágerére ropt. Végül elhangoztak a várva várt szavak: „A 2022/2023-as tanévet bezárom.”

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Múltidéző „Összetartó közösség voltunk”

Hatvanéves osztálytalálkozó az Endreszben

Különleges találkozóknak adott otthont a felcsúti Endresz György Általános Iskola, olyasminek, amire mindezidáig soha nem volt példa tanműhelyünk életében: hatvan év múltán gyűltek össze az 1963-ban végzett osztály egykori diákjai.

Az Endresz György Általános Iskola új épülete szolgált helyszínül a voltaképp történelminek tekinthető osztálytalálkozóknak, amely két hajdani diák, Oláh János és Schmidtné Vörös Jutka áldozatos szervezőmunkájának köszönhetően valósult meg. Sulyok Attila fogadta a csapatot – a huszonhat egykori tanuló közül tizennégyen lehettek ott a hatvanéves osztálytalálkozó. Miután iskolánk igazgatója mesélt az okosiskolaként funkcionáló építményről, az egykori felcsúti nebulók be is járhatták az iskolát. „Mennyire más már ez az iskola, mint ezelőtt hatvan évvel a miénk volt – csodálkozott el az egyikük. – De hisz milyen boldogok voltunk akkor!” A „hatvanhármasok” az iskolai körutat követően az egyik tanteremben gyűltek össze, ahol már várta őket a régi tabló – mindenki könnyűszerrel megtalálta magát a megkopott képeken. Mielőtt a szervezők köszöntötték társaikat, a csapat néma főhajtással tisztelgett mindazon tanárok és diákok előtt, akik már nem érthették meg a hat évtizedes összejövetelt. Köszönthettek viszont valakit, aki óvónóként viselte gondját az egykori felcsúti gyerekeknek – már csupán Kati néni él az osztály valaha volt pedagógusai közül. „Amikor először megpillantottam az arcotokat, bevallom, nem mindenkit ismertem meg azonnal, ám ahogy jobban megnéztem a vonásaitokat, igen, jól emlékszem rátok – fordult hajdani óvodásaihoz. – Számos emlék él a szívemben a régi felcsúti óvodáról, csupa jót tudok mesélni az akkori időkről. Bár még szinte semmink nem volt az óvodában, s mindent úgy hordtunk össze, de az a világ is szép volt. Boldog vagyok, hogy megérhettem, hogy még találkozhattam veletek.”

„Szeretettel készültünk erre a találkozóra, s nagyon örülünk, hogy eljöttetek – mondta a diáktársaknak Schmidtné Vörös Jutka. – Nem volt még Felcsút történetében, hogy hatvanéves osztálytalálkozót szervezzenek. Voltaképp a negyvenéves találkozással kezdődött az egész. Húsz évvel ezelőtt úgy kellett mindenkit felkutatni, mostanra viszont mindegyikötök telefonszáma megvan. Aztán jött az ötvenéves, most pedig a hatvanéves összejövétel, s az, hogy most együtt vagyunk, annak köszönhető, hogy mindig összetartó közösség voltunk, olyan osztály, amelynek a tagjai valóban szerették egymást.” „Ez a találkozó nem jöhetett volna létre nélkületek – fogalmazott mosolyogva Oláh Jani, s máris felidézett egyet-egyet a diákkori emlékek közül. – Emlékszem, hogy egy nappal azelőtt, hogy az úttörőcsapattal futballmeccsre mentünk, Miklós bácsi kihívott fizikából felelni. Jani, hány gól lesz holnap? – kérdezte. Négy vagy öt, tanár úr – válaszoltam, remélve, hogy az osztályzatom is valami ilyesmire sikerül. Ám hogy, hogy nem, 6-1-re kikaptunk másnap az ellenfelünktől...” Jani bácsi nosztalgiázását követően egymás után kerültek elő a régi sztorik – emlékek a Vértesben tett túrán való eltévedésről vagy épp a balatoni kirándulásról, amikor batyuban vitte magával a csapat a zsírt, a kolbászt, mindent, ami a kiadós ebédhez kell. A közös emlékezés után az egykori tabló másolata mellett mindenki ajándécsomagot kapott, s a felcsúti önkormányzat jóvoltából iskolánk konyhája finom ebéddel látta vendégül a társaságot, amelynek a fele még mindig felcsúti lakos – a többiek szerte az országból keltek útra, hogy ellátogassanak gyermekkoruk egykori színhelyére.

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Mesesarok Nyári fürdőzés

Írta: Feketéné Schneider Mária, illusztrálta: Csepeliné Okszana

A fenyőfa alá tettem a madáritatót. Számomra fontos szempont volt az elhelyezésénél, hogy az ablakból is jól látható legyen, s figyelemmel tudjam kísérni az udvarunkban élő madarakat. Ne gondolatok valami nagyon különös dologra. Az egyik virágcserep-alátétet neveztem ki madáritatónak. A lényeg az, hogy soha ne száradjon ki, mindig legyen benne friss víz. Ezért naponta cserélem az itató vizét. Itt is zajlik az élet, nem csak télen a madáretető körül. A fekete rigók régi barátaim, évek óta az udvarunkban lévő fákon fészkelnek. Az egyik madár megtanulta utánozni a nyikorgó kapu hangját. Sokszor bedőlök neki, azt gondolom, valaki jön hozzánk, de amikor senkit nem látok, akkor jövök rá, hogy a rigó tréfált meg. Ez a madár a mobiltelefonom csengőhangját is tudja utánozni. Néhanyszor már hittem neki, és futottam a kerti asztalon hagyott telefonhoz, de az néma volt. Nem haragszom a komisszágaért, inkább jókat nevetek rajta.

A fekete rigók imádják az itató környékét. Ám nemcsak a szomszárkat oltják, de időnként meg is mártóznak az itató vizében. Még akkor is, ha nincs túl meleg, a bátrak beállnak az itató közepébe, és először a csőrükkel, majd a szárnyukkal, végül a farkukkal locsolják magukra a vizet. Amikor pedig meleg van, akkor először isznak, majd az itatótól széléről beleugranak a vízbe, és kezdődik a fürdőzés. Ezért sokszor még napközben is újra kell töltenem a tálat. A rigókon kívül ide járnak még a cinegék és a verebek is, de láttam már itt szajkót is. Idén azonban egy balkáni gerlepár – népi nevén vadgalamb – rakott fészket az egyik fenyő felső ágán. Inni ők is az általam kitett itatóhoz járnak. A fekete rigók megszokták, hogy ha ők maguk megjelennek, akkor minden más madár félreáll – átengedik nekik az elsőbbséget. A szürke vadgalambok viszont nem voltak hajlandók elsőbbséget adni a rigóknak. Azonnal perpatvar támadt, mert a rigók nem akarták átadni az eddig őket megillető első helyet. Az egyik galamb leszállt a földre a víz közelébe, és lépkedve közelített az itatóhoz. A cinegék azon nyomban elrepültek, az egyik rigó viszont nem. Sőt,

megfordult, és megtámadta a galambot. A galamb nem ijedt meg a nálánál valamivel kisebb fekete rigótól. Szembefordult vele, és támadásra készült, de a rigót sem kellett féltetni. Közeledett a galamb felé. A galamb megelégelte a rigó bátorságát, hirtelen felborzolta a tollát, hogy még nagyobbnak látszódjon, és közelebb lépett a rigóhoz. A rigó ilyen támadásra nem számított, arra pedig egyáltalán nem, hogy ő lesz a vesztes. Rettentően megijedt a galambtól. Feladta a küzdelmet, és rövest felrepült a fára. Mindenesetre megvárta, míg szomszárkat oltja a betolakodó, és csak utána merészkedett vissza az itatóhoz. Miután ivott, beleült a vízbe, és percekig csak locsolta magát.

A cinegék kívárták a sorukat, akkor következtek, amikor a rigó végre megelégelte a fürdést. Sokan voltak. A fészekből frissen kirepült fiókák is ott voltak már. Szépen körbeállták az itatót, hogy mindenki odaférjen, majd ittak a maradék vízből. Már gyülekeztek a fakúszok is. Még soha nem volt a kertünkben fakúszfészkek, kivéve az idei évet. A repülni tudó fiókák, miután elhagyták a fészket, napokig csoportosan a kert fái között éltek. Cicergő hangjuk elárulta őket, egyben össze is tartotta a fészkaljat. A furcsa hangot követve tudtam figyelni a csapatot, egyébként nehéz észrevenni őket, mert beleolvadnak a környezetbe, hiszen olyan a színük, mint a fa kérge. Különös ismertetőjegyük, hogy a fa törzsén felfelé kúsznak, innen a nevük is. A csőrük félkörívben felfelé hajlik. A kis fakúszok is megszomjaztak. Nyugodtan megvárták, míg a cinegék elrepültek. Akkor következtek ők. A fák ágairól odasereglettek a vízhez. A legbátrabb ivott először, majd hirtelen elhatározástól vezérelve beleugrott a vízbe, ahogy a nagyoktól látta. Ő is a szárnyával és a farkával fröcskölte magára a vizet. Nagyon tetszett neki ez a mulatság. A többiek is odarepültek az itatóhoz, és körbeállták, nekik is kedvükre volt ez a móka, de ők nem mertek beleugrani a vízbe. Továbbra is ott álltak az itató körül, és figyelték, mit művel a legbátrabb. Eltelt egy kis idő. Az egyik fakúszfióka rászállt az itató szélére, már csak be kellett volna ugrania

vízbe, de meggondolta magát. Visszakozott. Akkor egy másik gondolta úgy, hogy tesz egy próbát, ő is az itató szélére szállt, hogy onnan ugorjon a vízbe, de ő sem volt elég bátor. Ő is visszaugrott az itató mellé. Majd kitalálta, hogy ha a vízbe nem is mer beleugrani, azért a szárnyával és a farkával csinálhat úgy, mintha fürödne. Ez megtetszett a többieknek is. Ott álltak az itató körül a földön, és nem a vizet, hanem a port csapkodták szárnyukkal, ahányan voltak. Láthatóan ezzel is meg voltak elégedve. Csak a legbátrabb maradt továbbra is a vízben, és élvezte annak hűsítő hatását. Végül egyszerre felrepültek a fenyőfa törzsére, és felfelé ugráltak a kis fakúszok.

Ám a nagy fürdőzésnek szomorú vége lett. Az udvar másik részében hordóban tárolunk vizet az öntözéshez. Felmelegíti a nap, nem kell a jéghideg vízzel locsolni, lan-

gyos vízzel tudjuk „itatni” a féltett növényeket. Ez a hordó a vadkörtefa tövében van már évek óta. Délután többször is láttam, hogy egy fakúsz nagy érdeklődéssel közeledett a hordóhoz. Amikor odamentem, elrepült. Este a locsoláshoz vizet akartam meríteni a hordóból. Akkor vettem észre, hogy egy fakúsz teteme lebeg a víz tetején. Meglehet, az a bátor madárka volt, amelyik délelőtt még annyira lubickolt az itatóban. Biztosan azt gondolta, ha ott fürdőzhett, akkor máshol is lehet neki, ahol vizet talál. Csak arra nem gondolt, hogy a víz mély is lehet, ami életveszélyes. Délután biztosan őt láttam, amint a vizes hordó körül ólálkodott – gondoltam. Sajnos az életével fizetett azért, hogy talán a társai megtanulják: csak a kijelölt helyen szabad fürdőzni! Rettentően sajnáltam. Nem volt mit tenni, szomorúan eltemettem hát.

Konyha Kassai burgonyaleves és pirított tészta

Az Endresz György Általános Iskola konyhájának rovata

Ebben a hónapban sokak életét meghatározza egy-egy felüdülést jelentő utazás. A választott menünket is a nyaralás hangulata ihlette.

Kassai burgonyaleves

Gyermekkorom egyik kedvenc hétköznapi levese, amelyért persze nem utaztunk Kassára. Mivel minden megtalálható volt a ház körül, szívesen készítettük. A zöldségeket tisztítás után feldaraboljuk (karikára is vághatjuk), majd kevés zsiradékon üvegesre hevítjük. Ezután tesszük bele a tisztított, darabolt burgonyákat, s lepirítjuk. Fontosnak tartom ezt a mozzanatot, mármint a pirítást, mert teljesebb ízeket kapunk. Majd felöntjük vízzel vagy csontlével. Belehelyezzük a kolbászdarabokat, ízesítjük, figyelembe véve a kolbász ízesítő hatását is, s készre főzzük. Amikor minden megpuhult, zsemleszínű rántással sűrítjük és tejföllel dúsítjuk. Bevalom, otthon úgy szoktam fogyasztani, hogy a táányéromban keverem bele a tejfölt. Nagyon finom, laktató levest kapunk.

Fotó: thewholecook.com, halfbakedharvest.com

Pirított tészta szecsuanai csirkével

A tészta neve némileg megtévesztő. Nem kell pirítani, a szójaszósztól kapja meg a színét. A zöldségszeleteket kell pirítani, méghozzá nagyon magas hőmérsékleten, hirtelen, rövid ideig, ha a kínai tésztához hasonlót szeretnénk készíteni. Ezúttal egy alapváltozatot készítünk, zöldségek nélkül. A legjobb, ha kínai tésztát használunk. Spagettitészta főzünk ki. Forró, sós, olajos vízbe helyezzük a tésztát, és amikor újra felforrt, lezárjuk, s hagyjuk fedő alatt készre puhulni. Közben kevés zsiradékon a fokhagymát megfuttatjuk, a leszűrt, lehűtött tésztát belekeverjük, és ízlés szerint szójaszósszal jól összekeverjük. Kevés törött borssal ízesítjük, melegen tálaljuk.

A szecsuanai csirke önmagában is gazdagon tartalmaz zöldségféléket. A csirkemellet csíkokra vágjuk, a zöldségeket is vékonyra metéljük (julienne-re vágjuk). A húst hirtelen, kevés zsiradékon lepirítjuk, majd a zöldségeket rátéve is lepirítjuk. Ezután csökkentjük a lángot, és fedő alatt lassan tovább puhítjuk. Közben fehér borssal, gyömbérrel, curryval ízesítjük, kevés vízzel is felöntjük (használhatunk fehér bort is). Lecsót is tehetünk hozzá. Ha kellőképp megpuhult, az összetevőket ketchuppal és szójaszósszal felöntjük. A tészta mellé tálalva finom ételt kapunk.

Nagy László

Kert Elfeledett szépségek

A Kertészeti Áruda rovata

Fotó: gardenerspath.com

Az elmúlt évtizedek kerti trendjei sajnos több tradicionális növényt is a háttérbe szorítottak. Ezek a régi hagyománnyal bíró kerti porták klasszikus díszei voltak, melyek azonfelül, hogy megjelenésükkel díszítettek, funkcionálisan a temetői vágott virágok szerepét is betöltötték. Az alábbi növények nélkül elképzelhetetlenek voltak a közterek, melyek a kertek tematikáját is meghatározták.

Pünkösdi rózsza

Már az ókorban is termesztették szirmaiból kinyert illatos olajaért. Virágait, melyek hatalmasra nőnek, két-három hétig tartja majd a növény, s bőséges szirmhullatással kezd el a magképzést. A pünkösdi rózsza talaja ne legyen kötött, kora tavasszal jól viseli a trágyázást, melyet óvatosan a gyökérszónán kívül kell végezni. Bőséges vízzel folyamatosan öntözzük még a virágvesztés után is, így erős gyökérzetet nevel. Szaporítása szeptemberben téiosztással történik, éles kést használunk. Igazi meleget kedvelő növény, mely kiválóan érzi magát a legnagyobb tűző napfényben is, télen falevével takarva teletessük.

Dália

A nyár beköszöntésével késő ősziig folyamatosan virágzó növény. Hosszú száraival szó szerint kilógott a kertekből, virágai sokszínűségükkel díszítették a környezetet. Folyamatosan biztosítani kell a nedvességet, a gyökértőben kell öntözni. A háttérbe szorulásának talán az aprólékos munka a fő oka, az, hogy késő ősszel a gumót ki kell ásni a talajból, száraz helyen teletetni, majd a fagyosszentek elmúltával kell újra 10-20 centiméter mélyen visszajuttatni a talajba.

Kukacvirág (képünkön)

A falusi porták, de kimondottan az árokpártok díszje volt a kukacvirág, más néven porcsinrózsza. Csak napos helyen nyílik, kimondottan a napfény hatására, árnyékban vagy esős időben nem virágzik. Szaporításának legegyszerűbb módja, ha begyűjtjük róla a magokat, majd tavasszal jól betrágyázott nedves talajba elvetjük. Virágai minden színben megjelennek, szabályos virágmezőt képesek létrehozni. Felcsúton nagy hagyománya volt a kukacvirágos árkoknak, olyannyira, hogy a híres természetfilmes, dr. Homoki-Nagy István filmjeiben is visszatérő részletekként tűntek fel a falut díszítő virágmezők.

Harangszó Jézussal fáradozva

Katolikus gondolatok

Fáradt vagy? – Hányszor hangzik el a kérdés? És mennyiszor védekezünk hibáink, mulasztásaink, figyelmetlenségeink és bűneink során azzal, hogy csak kimerültünk. Fáradtak vagyunk, ezért nem tesszük meg azt, amit megtehetnénk. Fáradtak vagyunk, ezért rontottuk el azt, amit máskor mindig olyan jól meg tudunk tenni. És „belefáradtam”, mondjuk gyakran akkor is, ha nem is akarunk megtenni már valamit, amit addig megtettünk, ám azután biztosan nem fogunk. Tudjuk, hogy a fáradtságot kipihenni kellene, ám a legtöbbször megpróbálunk tőle megszabadulni, különböző módszerekkel. Vannak, akik sok kávéat isznak, mások tovább alszanak, ha tehetik. Van, aki ilyenkor kevesebbet dolgozik, és vannak, akiknek szükségük van a teljesen új környezetre, ingerekre, hogy egy időre elfelejtsék fáradtságukat.

A fáradtság érzése több ezer éve velünk járó közös emberi tapasztalat. Jézus is ismerhette az emberi fáradtságot, hiszen földi életének hosszabb szakaszában kétkezi munkájából tehetett kenyeret özvegy édesanyja asztalára. Jézus tehát így szól az evangéliumban a fáradtságról az őt meghallókhoz: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok, és terhek alatt görnyedtek: én felüdítlek titeket! Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű – és nyugalmat talál lelketek. Mert az én igám édes. És az én terhem könnyű” (Mt 11,25–30).

Az Ő igája édes és könnyű. Az iga, ami a fáradságos munka könnyebb elvégzéséhez szükséges eszköz, megkönnyíti az ember dolgát. Megpihen a lelkünk, és a testünk is új erőre kap. Talán úgy értelmezhetjük ezt még helyesebben, hogy ha arra gondolunk: nem azt számolgatjuk, kinek mit adtunk, és az mennyit (nem) adott érte, hanem egy új szemlélettel abban leljük örömünket, hogy elvégezhetjük a munkát. A munka, amit el kell végezni, nem lesz kevesebb, ha Jézussal dolgozunk, ez igaz. A főnökünk sem lesz érzékenyebb, kedvesebb vagy figyelmesebb azért, mert imákban kértük Jézust, hogy segítsen. De az a tudat, hogy a munkánkat Istennel együtt, mintegy „társteremtőként” végezzük, valóban leveszi a vállunkról a súly nagyobbik részét. Észrevehetjük a közös munkában Jézus munkáját, és rácsodálkozhatunk arra is, hogy mennyi minden nem a mi érdemünk, hanem az Övé.

Ha így dolgozunk, közösen Jézussal, már nem sajnáljuk magunkat annyira, és nem fáradunk el abban, hogy sohasem kapunk annyi elismerést és figyelmet a munkánkért, mint amennyit várnánk. Hisszük, hogy Isten figyel ránk. Ő az, akinek meg akarunk felelni, nem más. Ez a tudat pedig időről időre felüdít bennünket fáradtságunkból.

Baboss Botond
katolikus lelkipásztori munkatárs

Őt hallgassátok!

Református gondolatok

Őt hallgassátok (vö. Mk 9,7)! Őt, a Krisztust. Ezen múlik minden az emberi élet legmagasztosabb, legünnepibb, de leghétköznapiabb és legnyomorultabb pillanataiban is. Általánosságban is sok múlik a hallgatás, odahallgatás, meghallgatás készségén. Tízezrek élete és országok sorsa fordul meg ezen. Amikor Napóleon Anglia elfoglalását tervezgette, bejelentettek hozzá egy

úriembert. Napóleon így szólt hozzá: „Két perce van. Hallgatom.” Ez a két perc nem volt elég arra, hogy az úriember, Robert Fulton feltaláló megismertesse Napóleonnal a hajók gőzzel való meghajtásának terveit. Pedig ha figyelmesen hallgatott és odahallgatott volna, akkor minden bizonnyal az egész történelem más irány vett volna. Ha a hallgatás, odahallgatás, meg-

hallgatás történelemformáló tényező, mennyivel inkább élet és halál kérdése egyéni életünkben a Krisztusra való figyelés és hallgatás.

Mert akik hallgatják a Krisztust, azoknak megadatik, hogy meglássák őt. Ezek a tanítványok hárman jó három éve hallgatják a Krisztust. Hallgatják, s életük csúcspontjaként az ember Jézusban meglátják az Isten Fiát. Nem

Fotó: children.nscr.ca

a sokaság, hanem az Őt rendszeresen és kíváncsian hallgató kevesek kiváltsága az ilyen ünnepi találkozás. Mert az, aki hallgatja, s aki kíváncsi rá, annak adatik meg csak egy-egy ilyen csúcspont a szürke mindennapokban. Aki hallgatja, annak adatik meg, hogy elérkezzék élete minden körülményétől függetlenül azokba a pillanatokba, melyekben egy-egy fénysugár még neki is jut Krisztus dicsőségéből. Aki hallgatja, annak lehet csak találkozása, ünnepi órája, karnyújtásnyi közelsége, élő közössége Krisztussal.

Mert aki őt hallgatja, az áthallja őt mindenben. Őt hallgassátok, ha bármilyen történet is. Nem véletlen ez a figyelemztetés az akkori tanítványoknak. Felsejlik a keresztt, s a tanítványokra üldöztetés vár. Ebben a helyzetben hangzik feléjük: Őt hallgassátok! Ne arra figyeljétek, ami történik, hanem rá. Mindegy, hogy mi a látszat vagy akár a realitás. Őt hallgatva, a jövő felől nézve a jelen is egészen más színben tündöklök. Ezért kell Őt hallgatni, meghallani. A hétköznapiak realitásán át lehet hallani azt, amit Ő mond. Őt hallgatni annyi, mint meghallani, hogy több az élet, mint amit magunk körül látunk.

Ugyanakkor Jézus hallgatása egyet jelent minden másnak az elhallgatásával. Mennyi minden van, ami túlharsozja Jézust. Nem a szokott kegyes közhelyre gondolok, hogy a világ zaja hogyan harsogja túl Jézust az életünkben. Hanem arra, hogy a keresztyénység történetében hogyan harsogta túl Krisztust az egyház zaja. Mert túlharsozták Őt a nevében indított háborúk, az egyházszakadások, a máglyák, a teológiai és kegyességi irányzatok. A szentek és a teológusok szava csak akkor ér valamit, ha azok nem leárnyékolják, hanem tisztán adják tovább és erősítik fel Jézus szavát. Akkor ér valamit a felcsúti református szószéknak a szava is.

De Őt meghallani azt is jelenti, hogy nekünk is el kell hallgatnunk. Liszt Ferenc egyszer az uralkodó palotájában zongorázott. Játéka közben az uralkodó néhány szót intézett a környezetéhez. Liszt abbahagyta a játékot, majd az uralkodó kérdő tekintetére ezt mondta: „Ha az uralkodó szól, az alattvalónak hallgatnia kell.” Az Uralkodó szól – Őt hallgassátok! De ehhez régi nótáinknak, unos-untalan ismételt életdallamainknak hallgatniuk kell. Sőt disszonáns életdalainknak meg kell halniuk. Mert Jézusra hallgatni annyi,

mint meghalni régi nótáink számára. Őt meghallani annyi, mint engedni, hogy letörölje a régi CD-t, és átírja életünk szövegét, dallamát.

A keresztyénységünk lényege ez: meghallani őt, s engedni, hogy az Ő szava, akarata, terve uralkodjon életünkben, családjunkban, egyházunkban. József Attila egyik szerelmes versében van egy döbbenetes sor: „Flóra, Flóra, mosolyog róla, hogy engem ő váltott valóra.” Valami ilyesmi Jézust hallgatni és meghallani. Engedni, hogy Ő váltsa valóra. Ő fordítsa meg, cserélje ki életünket, s abban a régi szöveget valami egészen újra. Új dallamra, új életre, új holnapra. Meghallani őt, meghalni a régi számára, és feltámadni valami egészen újra. Ez a keresztyénység lényege. Őt hallgassátok! Hiszem, hogy aki meghallja, annak valóra, megélt csodák valóságára váltja életét a Krisztus. Őt hallgassátok! Hallgatni arany – tartja a mondás. Tényleg az. Krisztust hallgatni pedig az aranynál is többet ér. Jézust hallgatni: kicserélt, megújult élet. Új életminőség. De önmagunkat és másokat gazdagító életprogram is. Őt hallgassátok! Ebből az igényetekből ne engedjétek. Őt hallgassátok!

dr. Hős Csaba református lelkipásztor

Mozaiik Tudta-e, hogy...

— Római sír Felcsúton. Felcsúton közel József főherceg birtokához a napokban érdekes római sírra bukkantak. A sírban egy római hölgy ékszerezékényének jó nagy darabját, továbbá arany fülbevalókat, egy mázas korot és két pénzdarabot találtak. Kiderült, hogy a lelet Krisztus után a IV. századból származik. Különösen érdekesek az ékszerezékényen a látható domborművek és felirat, melynek megfejtése eddig még nem sikerült. Ezen érdekes tárgyakat Weisz Mór felcsúti földbirtokos Pulszky Ferenc igazgatóhoz intézett levél kíséretében beküldte ajándékolni a nemzeti múzeum régiségtárának, hol a római teremben helyezik el.

A Váli-völgyben számos római kori leletet találtak. Felcsúton jellemzően a Martsa malom környékén, valamint a Sósi vízfolyás vonalában. Erről tudósított az „Ellenőr” című napilap 1880. évi 545. számában.

A leletet Paulovics István régész tanulmányozta 1935-ben. A ládikán található hiányos domborművet „Dianisosi menetnek” nevezte el. Kitűnő vonalvezetés és lendületes ritmus jellemzi ezt a parányiségében is művészi megkonstruált alakzatot – írta elemzésében.

Noll Zoltán

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester június legalább 70 évet megélt születésnaposait is köszöntötte.

Harangozó Ferenc a 86., Zábó Lászlóné Mária a 79., Kiss Teréz Anna a 71., Gulyás József a 77., Kovács Ferencné Julianna a 92., Kovács Viktorné Piroska a 83., Bandur István a 75., Szilágyi Józsefné Erzsébet a 88., Leithi Vilmosné Mária a 75., Bankó Jánosné Margit a 78., Temesi Józsefné Mária a 74. születésnapját ünnepelte.

New Yorkban a Felcsúti Hírlap

Fekete Ildikó alcsútdobozi tojásíróművésznek köszönhetően New Yorkban is megismerhették a Felcsúti Hírlapot. Nemrégiben a tehetséges ifjú kézművesek és iparművészek támogatására létrehozott, New York-i székhelyű Darida Réka Alapítvány kiállítást rendezett, melynek keretében a magyar ösztöndíjasok bemutatathatták munkásságukat. Túl azon, hogy a mi Ildikónk hímeskincsenek legszebb darabjait is megcsodálhatták az Amerikában élő magyarok, ők maguk is elsajátíthatták a tojásírás alapjait, mi több, a témában a Felcsúti Hírlap egy kis olvasnivalóval is szolgált számukra.

Felfrissülés az Agárdi Gyógy- és Termálfürdőben

Nem mindennapi lehetőséget kínál a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub. Tagjai szeretettel hívják és várják a nyugdíjasokat és a nyugdíjkorhatárhoz közel állókat, hogy együtt kedvezményesen látogassanak el az Agárdi Gyógy- és Termálfürdőbe. Az akció nem csupán klubtagok számára érvényes.

A fürdőzők csapata **minden hónap utolsó csütörtökén** különbusszal jut el Agárdra. Indulás 8 órakor.

A belépőjegy ára: 2600 forint. Aki a fürdőzés mellett ebédelni is szeretne, négyféle menüből választhat 1450 forintért.

Az egyedülálló környezetben található Agárdi Gyógy- és Termálfürdő mintegy ezer méter mélyről érkező 58 fokos gyógyvize kiváló reumás panaszok, kopások, mozgásszervi problémák, fájdalmak kezelésére. A fürdőben regeneráló és szórakoztató részlegek mellett családi medence és szaunavilág is várja a fürdőzőket.

Ha kedvet érez, hogy csatlakozzon a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub csapatához, egy héttel korábban jelentkezhet Rohoncziné Marikánál a 06/22/253-582-es és a 06/20/385-1311-es telefonszámon, vagy Schmidtné Jutkánál a 06/22/253-488-as telefonszámon.

A Gyöngyvirág Nyugdíjasklub Önt is szeretettel várja a gyógyfürdő felcsúti látogatói között!

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm
	+ 5-5 mm kifutó

**GONDOS
TÜZÉP**
Alcsútdoboz,
Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is
felvesszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750

**Műszaki kereskedés
nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél**

A környék legnagyobb
raktárkészletével
várjuk kedves
vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

**VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG
ÉS HENTESÜZLET**

Kínálatunk:

• sertéshús • baromfi • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503

facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát
és édes almalét
egy helyről a termelőtől,
Felcsút Szűnyogpusztán
a tojőházánál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

**Április 1.-én nyit az
Alcsútdobozi Kalandpark!**

Ha aktív kikapcsolódást kerestek, várunk
szeretettel az Alcsútdobozi Kalandparkban
minden szombaton és vasárnap!
Jó program az egész családnak!

20 fő feletti csoportokat hétköznapiakon is
fogadunk. Bejelentkezés: +36305575460

alcsutikalandpark

www.alcsutikalandpark.hu

+36 20 387 4613

Konferenciák, rendezvények,
lakodalmak kiváló helyszíne,
a festői Alcsúti
Arborétum mellett.
Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás: Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás: Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák: Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,

előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Orvosi rendelő, Faluház: Fő u. 137., tel.: 30/876-8145

Hétfő és szerda: 12.00–15.00,

kedd és csütörtök: 9.00–12.00,

péntek: 8.00–12.00

Gyógyszertár, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Az orvosi rendelő rendelési idejében tart nyitva.

Fogászat, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/668-224 (dr. Hargitai László)

Szerdán 11 és 16 óra között (előjegyzés alapján)

Gyermekorvos, Tamássy-Margalit-kúria:

Fő u. 68., tel.: 20/395-5555 (dr. Varga László)

Kedd: bejelentkezés 12 és 15 óra között,

rendelés 13 és 15 óra között

Csütörtök: bejelentkezés 13 és 15 óra között,

rendelés 14 és 16 óra között

Orvosi ügyelet: Az orvosi ügyeket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 70/370-3104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétvégét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517 (Makai Kinga védőnő)

Tanácsadás szerdánként 9 és 13 óra között

(előzetes bejelentkezés minden esetben szükséges)

Faluház: Tel.: 22/594-368, Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Posta: Fő utca 73., tel.: 22/594-049

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig

Könyvtár: Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Körzeti megbízott: Fő u. 191., tel.: 20/526-8664 (Gáfor János)

Esély Gyermekjóléti Alapítvány: Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Fotó: Pesti Tamás

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 800 példányban.

Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző, **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata, **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu,

Kéziratleadás: 20/336-2680; hirlap@felcsut.hu, **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu